

FÄSTÄ

BLADET. 1996.

Vårn är kommen.

Vår skånga vinter har
nu bringat oss sin avskeds-
hälsning. Och vårn har
stigit in i dess ställe.

Vi ha nu om dagarna
solsken och värme. Det
är så sköna och vackra
dagar. Under de vackraste
dagarna är det ändå till
toll och femton grader
varmt i skuggan. Vårn
nalkas, välkommen här-
liga vår! Lärkan har
kommit och bebådats vä-

ren, likasom när ängeln be-
bådade för jungfru Maria om
Jesu födelse. Lärkan kallas
med annat namn för vårens
budbärarinna. Man hör
hennes vackra sänger högt
i skyn. Det är ej bara lär-
kan som sjunger små vack-
ra sänger, utan också män-
ga andra fåglar. Deras
vackra "krivitt, krivitt"
hörs dagen i ända, de sjunga:
"vårn är kommen." Tänkt
om vi inte hade några små-

fågeln i vårt land, hur tomt
det skulle bli. Men små-
fågeln älska också vårt
land. De ha fått nytt liv,
de äro glada öfver att våren
är kommen likasom män-
niskan.

Det är ej bara fåglar som
säga oss att våren är kom-
men, det är mycket annat
också. Marken får sin
blomsterkrud, den får en
ny dräkt. Den vita dräkten
är gammalmodig, allt
skall vara nytt, när våren
kommer. Den får nu en grön
dräkt. Blommorna vakna
ur sin långa vintersömn.

De ha fått sin om att de
skulle vakna, ty de kände in
om sig att våren nalkades.

Blåsippan började först
sticka upp sitt äga mot
den höga solen däruppe på
himmelen. Hon väckte and-
ra blommor, och hennes
ord voro: "Det är vår, ni
skala inte sova längre, ni
skall morsta upp er och se
pigga ut." Ni skall ej
vara lata utan ni skall
gåra våren vackert med
eder fågung och eder doft.
Marken är som ett grönt
täckte, både blommor och

gräs. Björkarna få också sin

skrud, bärja börja spricka

ut, det blir så grönt och

vackert i naturen. Och

på trädens toppar hä fäglar

na små nästlar. Granarna

ruska till varandra. Det

är vår, ty allt har vaknat

utom vi. Vi måste också

vakna. Det är vår och

fröjd i naturens skåp.

När isen smälter vid årens

rand,

da lossnar också mitt sinnes

band,

och jag börjar springa om

vårns härlighet med fröjd

Allt vad mitt hjärta

drömt om varen och vår-

me, och fågelsång, det

vaknar upp till en verk-

lighet.

Isen smälter, och vaktat

stiger upps i sjöar och

floder. Det sorkar och bror

sar över både havet och

skogar.

Brickum 6.

En pojkafton.

En måndagskväll, för och sedan var det en pojka
inte så länge sedan, hade spelade fiol för oss. Han
pojkafton under- var klädd i Hålsingedräk.
hållning i Rista folksko- ten och han spelade många
la, och det är om den som låtar för oss. Efter detta
jag ämnar berätta. Som fruga vi höra ett intressant
jag sade föint, var det föredrag om Färla och dess
en måndagskväll klockan äden. Sedan vi suttit en
sju. Jag gick också dit, lång stund och hört på
och det behöves jag aldrig föruaget, blev det auktion
ängra, för föint så intressant på de saker, som gossarna
det var. Aftonunderhållnin- hade gjort. Det var skär-
que började med att Gun- bräden, paltar, askar, ur-
nar Persson spelade sångerna ställ m. m. Så kom det
Hålsingland på orgeln, någonting intressant:

Paster Ek visade sköpnings-
konstbilder för oss från Rom.
Han visade oss gamla stolt
och kyrkor, som vara byggda
många hundra år tillbaka
i tiden när du fuktade.
Nero var kejsare där.
Han visade oss även bilder,
där de kusna föt vida
matyren.

På en bild stodo de kusna
bredda på att bli sönder-
slitna av ett vilddjur, ty.
Nero hade befallt, att de
skulle blive uppäten av
björn. Pasteren avslutade
aftonundervisningen med
att sjunga en sång, sedan
gingo vi hem.

Fanny.

Pauli omvändelse

Paulus andades allt-
jämt hat och mord-
lust mot Herrens för-
samlingar. Han utbad

sig av översteprästen
brev till synagogorna
i Damaskus för att,
om han funne några

mågra lärjungar föra
dem fångna till Je-
rusalem.

Så reste han. Men när
han kom nära Damask-
us, kringsträlade honom
plötsligt ett skeu, som
kom från himmelen.

Och han föll till
jorden och han hörde
en röst som sade: "Paul,
Paul, varför förföljer du
mig?" Då sade han:
"Vem är du, Herre?" Han
svarade: "Jag är Jesus,
som du förföljer. Så
in i staden, skall det
bliva dig sagt vad du

skall göra."

Och männen som va-
ro med honom, stodo

mällosa av skräck,
ly de hörde rösten men
sågo ingen. Och Paulus
reste sig upp, men när
han öppnade sina ögon,
kunde han icke se.

De togo så honom och
förde honom in i Da-
maskus. Och under tre
dagar såg han intet,
och varken åt eller
drack.

Men i Damaskus fanns
en lärjunge vid namn
Ananias. Till honom

sade Herren i en syn:

"Stå upp, och gå till
den gata, som kallas
Baka gatan, och fråga
i Judas hus efter en
man vid namn Paulus
från Tarsus! Ty se han
beder." Då svarade
Ananias: "Herre, jag har
hört, huru mycket ont
denne man har gjort
dina heliga i Jerusa-
lem." Men Herren svara-
de: "Gå istad, denne
man är mig ett ut-
valt redskap till att
bära fram mitt ord
inför hedningarna och

konungarna och inför
Israels barn."

Då gick Ananias till
Paulus och lade händer-
na på honom och
sade: "Paul, min broder,
Herren har sänt mig,
för att du skall få
din syn igen och bliva
uppfylld av helig ande."
Då var det, såsom
om ett fjäll fallit i-
från hans ögon, och
han fick sin syn igen.
Och han stod upp
och lät döpa sig.

Rudolf.

Något om medeltiden.

Medeltiden började på 1000-talet och slutade på 1500-talet. Nu hade turkarna rörvat Palestina, så att pilgrimerna inte kunde fara till Jesu grav, och därför tänkte man här i Europa röva det heliga landet åter. Så sent kung-tåg kallades krus-tåg. År 1096 drog krus-tåget härnästad, men det var en svår färd, ty många dogo på vägen, somliga av hunger, andra av törst, åter andra av sjukdomar. Somliga

varo så upmattade, att kunde falla död ner, sedan de tyssit Jerusalem mur. Det var ej mer än 20 tusen män, som komma fram, och när de anträdde tåget, var de 300 tusen.

Men trots detta intogo de sätthigen Jerusalem. Här i Sverige ville man också bege sig på krus-tåg, och Erik den heliga gjorde det första till sydvästra Fmland år 1157. Och han bingade finnarna att låta döpa sig. Det andra krus-tåget

förtoogs av Birger jord till
Sverakland år 1249. Den
huds var Torqils Truksen,
som hade ett brott
år 1293 till Karlen.

Folkungaätten uppstog på
Sveriges tron år 1250, i det
man valde Birger son Val-
demar till konung. Denne
hade en bröder Magnus.

Valdemar blev snart or-
satt, och Magnus blev
konung i stället. Magnus
var en duktig konung och
han fick tillnamnet Lada-
las därför att han hetsom
satt till för brodens bröda.

Magnus Ladulas bröder
sine Birger, Erik och
Valdemar. När Magnus
dog, fick Torqils Truksen
stysa utel al den unga
Birger. Men det blev
snart osämba mellan Torqils
Truksen och Magnus' sö-
ner, och denna osämba slut-
te med Torqils fall och
brodermord.

Hertig Erik hade en son
ord namn Magnus. Denne
blev vald till konung på
Mora ting, när han var tre
år gammal. Detta skedde
år 1319. Han fick också
sine Norges trona. Där-

med böjode en umonstred för
Sverige
Efter Magnus' död, blev
Åkelt av Mecklenburg ko-
nung år 1371.

Under denna tid var det en
ryktbar kung här i Sverige
Hon var född 1303 i Uppland
Det var den heliga Brigitta.
Esdun var lagman och mor-
dun var en fältkungaditt.
Brigitta var en duktig
koning. Hon givade
Vadstena kloster. Efter
sin död fick hon
som helgon.

Det stod ej länge på frisa
Åkelt måste Sveriges

na Det blev Drottning Margre-
ta som fick både Sveriges
och Danmarks krona. Denna
draktning var en duktig re-
gentessa. Hon Margerita
kände sig som dansk och
inte som svensk.

Efter Margeritas död blev
kung av Pommern kung
Denna sath danske och by-
ta fygder på de svenska
staten. Han svenskarna
finge en duktig ledare
i Engelbukt Engelbukt
som frim Norbrytaren
Dalkarlarna valde Engel-
bukt till hörding
Det stod ej länge på frisa

Erik blev kall. år 1434
brände Salkarlama Benga-
mä, där den gynnare fogden
Jens Eriksson bodde. Men
Engelbrukt fick inte vara
så länge. Han blev mis-
dad av Magnus Bengtson
år 1436.

Quinta 6.

Vårt första befrielsekrig.

Vårt första befrielsekrig började vid midsommartiden år 1434. Det kom till för att de svenska bönderna blev förtryckta av utländska fogdar, som Erik av Pommern låtit sända hit till Sverige.

Den värsta av fogdarna var Jöns Eriksson, som var fogde över Västmanland och Dalarna. När han inte fick som han vil-

le, hängde han bönderna i rök och krinnorur spände han för höless.

Men det fanns där en man från bergslagen i Dalarna som hette Engelbrekt Engelbrekts son. Han for ned till kungen i Danmark och ville att han skulle göra det bättre i Sverige, men kungen brydde sig ej om vad Engelbrekt sade, och det blev inte något bättre. Då for Engel-

brekt för andra gång
en ned till Danmark,
men då blev konungen
med och sade: "Gå bort
från mina ögon och
kom aldrig tillbaka!"

Då bönderna sågo,
att det ej blev något
bättre, så gjorde de
uppror och togo Eng-
elbrekt till sin anfär-
rare. Den lilla bände-
hären togade till al-
la fogdeborgar i lan-
det och förde fogdar-
na.

När bönderna kom-
mo till Tadelna höl-
lo rådsherarna på

att rådgöra om hur
de skulle ställa sig
till upprort. Då sti-
ger Engelbrekt in och
talar med sin krafti-
ga stämma, och han
fodrar, att de skulle
uppsäga konungen tro
och lydnad. Men de
ville icke detta och då
grep han en av dem i
kragen och ville kasta
ut honom, jämte de
andra till den uppretan-
de allmogon. Då lydde
de honom och orsade
konungen tro och lydnad.

Sedan de rusat lan-
det från förtryckare,

blev Engelbrekt vald
till rikshövitsman på
mötet i Arboga år 1435.

Men en gång när han skul-
le till Stockholm på ett
möte, for han över Hjäl-
maran, där han blev mör-
dad på en holme av
Måns Bengtsson. När
bönderna fruga höra om
hans död, söjde de och
begärde honom under
lärar.

Jage Dahl

Karl XII

Karl XII föddes år
1682 och var son till
Karl XI treu gingo och
han blev allt större och
större. När han var tolv
år sköt han sin första
björn. De roligaste
äventyr för honom var
vilda ritter, jakt, o. s. v.
Han var lapper och
oförvägen, därför kal-
las han också "Kung
"Karl den unge hjälle."
Karl tyckte, att det
var fejt att döda "sko-
gens konung" med vapen.

därför brukade han
vid björnjakter ha högaff
lar av trä.

Nu var han ju inte
på jakt annat än i
sina ungdomsår. Men
det blev inte så länge.
Ty när fadern dog år
1697, måste han överta
regeringen efter honom.

En gång när han
var i skogen kom bud
om att Danmark ha-
de förklarat krig. Det
var inte annat än att
gå emot danskarna.

Kriget gick bra, och
Danmark tvungades

till fred år 1700.

Men då hade trä
makt till förklarad
krig. Det var inte annat
än att också gå emot
dem. Dessa krig var
Tyskland och Polen.

Han började med
Tyskland. Tyskland
hade ungefär 5 gånger
så mycket som vad
Karl hade, men ändå
besegrades ryssarna vid
Narva.

Så vände han sig mot
Sachsen. I Tyskland blev
en stor strid mellan sveu-
skar och sachsar, och Karl

fick hemföra segern där år

1701

När ryssarna förlora-
de förra gången, ville de
göra en försök, och det
blev åter ett krig år 1708

Turken 1708 och 1709

blev det hårda kider.

Det var så kallt, att
hästar och folk frös
skjäl.

År 1709 låg ryssar-
na till Poltava, där brän-
de de städer och byar
på flera miles omkring.

Det var nästan omöj-
ligt att komma igenom,
men Karl försökte med
sina fåtaliga svenskar

Då fick Karl en fört

genomskjutten av en ka-

nontula och miste om-

lämnat befälet åt Pytsköld.

I början gick det bra
för svenskarna, men
till sist tappade de
modet.

Svenskarna ledde då
underlag år 1709.

Svenskarna slau-
nade sedan i Turkiet.

Ad. Karl hade för-
mening med det, var att
han tänkte försöka stäl-
la i gång med krig mel-
lan Ryssland och Tur-
kiet. Krig blev det ock-
så, men inte i Karls
smak.

Men försökte han med

ett krig, men det gick ej,
Turkarna märkte då
försöka köra vägen
skarna, by det blev dyrt
att hålla dem med mat
och härbärge.

Turkarna brände
med deras boningar, och
svensarna märkte där
anträdde hemfärden.

När Karl kom hem
kom Sverige i krig med
Norge. Det var mycket

out om pengar, och det
behöfdes mycket pengar, om
man skulle ut i krig. Då
var det en holländare som
fann på idé. Han sade
att de skulle ta koppar
och göra mödmynt, och
dessa skulle gälla som
silvermynt.

I kriget med Nor-
ge stupad Karl III den
30 november år 1718.

Mra.

En färd genom Europa
i fantasien.

Ja, i dag har det
fallit på min lott
att tala om en
liten tur genom
Europa. Fast inte
är jag av den sort.
en, att jag kan
framträffa vilka
fantasier som helst,
men det går ju an
att försöka. Ja, jag
och några av mina
kamrater komms
en dag att tänka
på, att vi skulle

göra oss en tur
genom Europa. Vi
togt adje och gingo
glada ned till läget.
Så togo vi tillfäll
rakt upp till Norge.
Ja, så bytte vi om
låg och skulle nu
åka på ett låg
som styrdes av en
mötskärig maskin.
Men jag
glömmes aldrig
den färd.
Vi fingo åka så
vi tillo på att

Vi fingo äka så vi mer, vackra kläd-
hollo för att tappa ringstyger.

andan. Men särskilt

På sidan uppmärksam blev
var en djups av- jag för de små
grund, och jag tvivliga människorna

väntade var se Sedan för
kund, att vi skulle vi till Italien. Vi

äka rätt med i för väg genom

den. På andra Schweiz över

sidan gick en alperna.

wacker flod, då Snart voro vi
önskade jag att framme i Italien.

få bada. Emellertid Ack, så
kommo vi från mycket som jag

Norge till Trankeike fick syn på.

Jag fick i Florens,
se mycket vackert, blommarernas stad,

bodar med bana- stannade jag. Ja, det

var så vackra Och kan man tänka
blommor, de voro sig sån tur vi
gula som solen, hade, Amundsen
röda, blåa, skära, var ju i staden!
och jag kan ej Vi beställde
räkna upp alla. stjups och flögs upp
Men så kom i luften a swind-
jag med ett lande fult med
roligt förslag, som kurs rätt på
kom mina kam- Spanien.
rater att tyoa upp. Här stannade
Vi skulle be att vi, och jag kom-
gå låna Amundsens mer så väl ihåg,
flygmaskin. En hur vi gingo där
ljock liten mörk- så små, emot de
tyad forgnarna bredastade, långa
höjde mig vad jag och mörka span-
sade, och hon skratt jorna. Vi gingo
ade så gott åt oss. ligga över i en

litet vackert byggnad. vårt land. Och innan

Men så för- vi visste ordet av,
vänad jag blev, när
voro vi hemma.

en liten vackert
gumma kom med
en stor bolster
och lade på oss.
Nog hade vi sett
mycket roligt och
varit borta och mitt
tra, så nu hade vi att

Vi som vo- berättla för våra kam-
ro vana att ha- ratier. Men så roligt
så litet på oss. det var att se vårt

Men det gick land än de länder som
väl fast nog vo- vi varit genom. De tusen
ro vi rädda för sjöarna, de gamla bergen,
maran. Äntligen granarna, det var mycket
skulle vi fara hem vackerare än det vi trott
till vårt land igen oss möta i andra länder.

och vi for nu gen- Vår hälsning blev ordspråk.
om Danmark till et: "Borta bra men hemma bäst."

Ruth Strik

Gustav IV Adolf.

Gustav IV Adolf var son till Gustav III. Han föddes år 1778. Han var mycket anvis, och hade han satt sig före något, skulle det ske. Gustav III hade en gång sagt om honom: "Han kommer att sluta olyckligt, ty han är inskränkt och anvis." Gustav III hade med bondernas hjälp skaffat sig inväldsmakt, och sonen fick nu regera efter eget behag. Gustav III var glad och herlig, men på hans plats hade kommit en allvarsam och tygt konung. Det passade inte för en kung att skratta eller skämta, tänkte Gustav. Men han hade som alla andra både dåliga och goda sidor. En god

egenskap han hade, var en fattig man, född på
att han var sparsam. Nu Kousika. Och han, den
var det också slut med fattige mannen, blev till
det glada hovlivet. sist kejsare i Frankrike.
När Gustav var Men Frankrike fick hu-
Ludvig konung, utbröt i la världen till fiender,
Frankrike en stor revolution, därför att de lärt av-
som kallas franska revo- rätta Ludvig XVI och hans
lutionen. Det blev en gomar Maria Antionette.
våldig onda i landet. Då Men Napoleon besegrade
försökte den våldige kri- dem alla. Det var blott
gan Napoleon att skaf- England, som motstod ho-
fa sig makten, och det nom. Då befälde Napa-
lyckades honom ären. Han lion, att man skulle stänga
var till en början endast handelsvägarna för engelsmän.

men, och alla lydde honom utom Sverige. Då skickade Napoleon åt franska trupper till Danmark. Befälhavaren för dessa trupper var Karl Johan som sedan blev Sveriges kung. Men ingen kunde komma hit till vårt land, ty England gick i Österrike och sände istället trupper mot Norge. Finland kunde inte motstå ryssarna, och fästningen Sveaborg överlämnades åt dem. Smart brade Sverige förlorat hela Finland.

En dag inträdde en man som hette Ad-

Da tänkte Rysslands kejsare Alexander I hjälpa Napoleon, och då började det finska kriget 1808. Nu vi

berkrenta in i konungens
sorum tillsammans med
några andra herrar. Ko-
nungen drog sin väja,
men de fasthågo honom.
Sannan på en riksdag
blev han avsatt. Han
gick i landsflykt och
slutade i Schweiz sin
levnad år 1837.

Anna Sandström

Våra fem sinnen

Våra fem sinnen: näsans slimbhinna. Lukt-
är känseln, lukten. nerverna stå i förbindelse
smaken, hörseln, synen. med hjärnan. Från alla

Känselns organ är huden. Läderhuden är
huden. Läderhuden är sårbar och vid inandning
lätt genomdragen av ånga och vid inandning
känslenerver. Nerverna komma en del av dessa
utgå från ryggmärgen och är i förbindelse
och äro i förbindelse med hjärnan. Ta vi i
ett föremål, verkar detta på överhuden, och vi ka-
na känna om det är varmt eller kallt, om det
är hårt eller mjukt, slätt eller skrofvligt.

Luktens organ är

sluta sig samman på
smakens organ är
tungan. Smaknerverna

lungans yta med de så kallade smak kropparna. som sitta i små upphöjningar som gå ut från slimhinnan, mest på lungrotin och lungans spets. Man kan lätt se upphöjningarna i en spegel. Då sådana ämnen som salt och socker komma in i munnen verka detta på nerverna, och trycket inledes till hjärnan. Men om det är olösliga ämnen, känna vi ingen smak.

Hörselns organ är örat. Den yttersta delen består av ytter-

örat och hörselgången; yttre örat är en bröskskiva, som är överklädd med hud. Hörselgången är ett omkring två centimeters långt rör, som förbinder yttre örat med trumhålan. Inre örat består av gångar, som är fylld med en vätska i vilken hörselnervens slutna. Kommer ett ljud genom luften och in i hörselgången, så ledas vågorna mot trumhinnan, hörselbenen och inre örat till hörselnerverna, och de leda förnimmel-

sen. Från kumhålan går
ett rör med i svalget, och
genom detta får örat
tillförsel av luft.

Lyrans organ är
ögat. Ögat sitter som
i en kottformig för-
djupning i ansikts-
benen. Det är klotfor-
migt, och kan vridas
genom muskler, som är
fästade omkring det sam-
ma. Ögat hålles jämt
fuktigt och rent av
lärvätskan som kommer
från lårkörteln. Denna
ligger under ögonlocket.
Ögat består av två rum,
främre och bakre kam-

marin. Främre kam-
marin inneslutas av
den genomskinliga horn-
hinnan, samt den färg-
de regnbågshinnan.
Regnbågshinnan har i
mitten ett hål, som
kallas pupillen. I
kammarna finnes en
vätska, i den främre an-
lunnare och i den bakre
höckare vätska. Tätt
bakom regnbågshinnan
sitter den så kallade
"ögonstenen". När man
tittar mot ett föremål,
verkar detta på syn-
nerverna som överför in-
trycket till hjärnan,

och vi sa för mål

Gustav A.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Gustav III.

Adolf Fredrik började att bli gammal och svag. Men sonen Gustav var en präktig yngling. Under tiden som han var prins vistades han mycket i Frankrike. Där fick han höra, att det var ganska illa beställt med Sverige. Det fanns nämligen två partier. Det ena som kallades kaffar, höll med Frankrike, och det andra, de så kallade mössorna stödde sig till Ryssland. De båda länderna gävo svenskarne mutor för att de skulle hålla med dem. Ryssland tänkte nämligen att när det blev riktigt oredigt i landet skulle Ryssland, Danmark och Preussen dela det mellan sig. Allt detta fick Gustav reda på. Men när han vid faderns död år 1741 blev konung, måste han

kosta vad det kosta ville, försöka att få en ändring på styrelsesättet. Detta skedde och så den 19 aug. 1742

När vaktombudet vid slottet skulle sika, gick Gustav III ut och frågade officererna om de ville hjälpa honom. Och detta lovade de. Så stängdes råds herrarna in. Därefter red Gustav ut i staden och lät utropa, att konungen hade tagit makten och om folket ville lyda honom så

skulle de fästa en vit bindel på armen. Och alla gjorde detta.

Så hade statsvälvningen försiggått utan att en enda blodsdroppe flutit.

Men så skulle en ny regeringsform ryppisättas. Denna kallas 1742 års regeringsform.

Där bestämdes det att konungen och ständerna skulle ha lika stor makt. Konungen fick inte börja anfällskrig utan ständernas samtycke. Ständerna hade rätt att bestämma

skatter, och gemensamt med ka-
nungen stifta lag.

Efter detta blev Gustav
III omtyckt av folket. Och han
och en medhjälpare som hette
Liljenkrantz arbetade på att
få ett ordnat myntväsen i lan-
det. Förut hade man haft pap-
perspengar, men nu lät Gus-
tav upptaga ett utländiskt sil-
vertän och inlöste därmed sed-
sarna. Loolivet var på den tiden
mycket förnämt. Och konung-
sen var en stor älskare av ba-

ler och teatrar. Men det följde
mycken lättja och sedefördäro med
det fina hoolivet.

På Gustav III:s tid var
det många skulptörer i landet.
Och bland de största finna
vi Kellgren, Leopold och Bell-
man.

Lergel var sin tids
största bildhuggare. Han har
huggit Gustav III:s staty, som
står på Skeppsbron i Stock-
holm.
Men Gustav III blev ty

alltid så avhållen av folket,
och en orsak därtill var att
han förbjöd husbehövsbrän-
ningen. Förut hade bönderna
fått bränna hemma. Men nu
inrättades kronobränneries. Och
folket fick köpa det från kro-
gar som uppställdes i landet.
En annan orsak var konung
ens stärs nöjeslystnad.

Gustav ville på något
sätt få folkets kärlek tillba-
ka. Därför tänkte han börja
krig mot Ryssland. Rysslands

kejsarinna hette Katarina II.
Ryssland låg nu i krig med Tur-
kiet. Men sedan detta slutat
tyckte han det var bäst att börja
krig, innan Ryssland hann
komma i ordning. Men han
kom inte långt, förrän några
officerare gjorde uppror. Denna
sammansvärjning kallades
Anjalaförbundet. Nu kunde ko-
nungen ej gå emot Ryssland
och så förklarade Danmark
krig. Då vände han om och
drov bort danskarna ur vårt land.

År 1789 samlades en riksdag på vilken konungen blev enväldig. nungen var även där. Så smalt ett skott och konungen ropade:

"Jag är sårad, tag fast honom"

Ryska kriget fortsattes. Därrarna stängdes och det be-
därefter och Svenska flottan fanns att en kapten vid namn

sann en betydande seger vid Ankarström hade skjutit ho-

Svensksund. År 1790 slöts fred nom Låret var ej löstfarligt

med Ryssland utan vinst till en början, men det blev när-

ter förlust. re och några veckor därefter

När Gustav III blivit dog Gustav III.

enväldig hatade adeln honom. Erik Holm.

Och de beslöt att döda honom.

Den 16 mars 1792 var

det en maskeradbal, och ho-

gå in genom den tränga

porten.

gå in genom den tränga porten, ty den väg är bred, och den port är hög, som leder till fritagsporten, och många a är de som gå in, och säger Jesus. Man lofts. ar människorna ut i fördärv. Alla ropar kom, kom, Och man tyder, om man går ut för alla slags riken,

och säger och har allt ont för sig. Så kommer man hem och är många gånger i slitet. Ja, man håller på tills man stupar i olyckan. Man predikar och predikar för människorna.

Men de äro säson Och salkets uppgift är
gens sade, förtlockade att friska upp något
och tröga. Man kan gå från att förrutna, likari
på möten, men där ljuvets uppgift är att
får de ingen tvunad, lysa inför människo-
man sätter och hör rna.

Utt på men Jesus Var och en män-
sade. I skolan vara mista för själv svara
ordets girare och rike för sina följder. Imlige
allnast dess hörare. rusa utan att ana med

De krusna i dyckerna, men först
människorna kunna på dödsbädden på.
liknas vid ett salt minnet man har riktigt
i förutnelse som det man levat.

smbalans bergspredikan. Det länker man på.

när man är ung och många skola vi arbeta
friskt, då begär man på att få ett gott humör,
ut sitt arv som den genom att få bort alla
förlorade sinnen rusdycker, liksom på

Jesus säger: Gustav Kasas led så

"Gån in genom den smala
tränga porten, ty bred
är den vägen som led. Och rätta sig
er till fridare, men efter det gamla
smal är den väg som ordpråket:

leder till livet. "Ej är så gott som
En dag skall människan
kan få sin belöning för människors att ju
efter hennes gärningar om du dricker dessomindret

"Nå, när du är vet du vad ditt verk är vägen?"
Ruth Stoltz

Till kristna bro.

I alla länders hämmar vi följt en sådan räkter lära
en bro, en lära som man följer eller bro.
eller sättes sig efter. I Jordan
t. v. dygter folket. Buddhoos
Mohammed m. fl.
Men dessa läror givas blott
lag. Mycket räkter är då den
lära eller bro vi ha, nämligen
den kristna. Ordet kristna
har nog kommit av Kristus.
Just därför att han följt
lida för våra synder skull ha
vi följt en sådan räkter lära
eller bro.
Om vi gå tillbaka till gam-
la testamentet, och till profeter-
nas tid, oss finner man, att
förhållanden då var räkter, men
ända i som Kristus förhållanden
er. Hans lära gav oss människ-
ker mera av värde.
Profet. Detta betyder ju Guds
sändbud. De voro här på jorden
och talade om Guds och hans vilja.

De förbrade att en man skulle döms af, såsom det är skivet,
födes i Nazaret, han skulle kal- och iflät i ossen brände bröd.
las Messias och att han skulle bli. Så kom sedan Jesus och åter
na världens Frälsare. Lide oss från våra synder. Så

Thad säger du, hade de inte tro vi också, att vi efter döden
sant? Jo, blir svarat. En i Na få komma i en annan värld och
saret föddes ju en man vid namn Lär få evigt liv och salighet.

Jesus, han blev världens Mes- Om alla oss hade samma tro,
sias och Frälsare. Nu tänker skulle det bli ett mycket vack-
man sig Gud som hans Fader. rare i världen. Det skulle synes
Gud som har skapat alla män- både på människans yttre och
niskor, även så också Kristus. inre.

Därför märk vår tro börja hos Tänk så många pill lida för
Gud och Skapelsen. Vår tro är denna tro skall. På tillbaka
att Gud har skapat oss av god- till apostlarnas tid, se hur dessa